

"Hallo, Dolly!" ütleb Estonia Teater

"Eesti
Päevaleht"
4. III '96

10. märtsil jõuab publiku ette Estonia Teatri uuslavastus – Jerry Hermani maailmakuulus muusikal "Hallo, Dolly!".

"Hallo" – hüüdel on verbaalse suhtlemise teooria järgi kontakti loov või ühenduse säilimist kontrolliv otstarve. Estonia repertuaaris aitavad operett ja muusikal hoida kontakti laiema publikuga, tuues muusikateatrisse palju rohkem inimesi kui nn tõsine ooper. Kahtlemata pannakse iseäranis suuri lootusi nii kuulsale loole nagu "Hallo, Dolly!". Raske peaks olema oma elu ära elada, sattumata kordagi kuulma muusikali nimilaulu, olgu siis Louis Armstrongi esituses või mõnes teises ettekandes arvukate versioonide hulgas.

"Hallo, Dolly!" esietendus New Yorgis aastal 1964 ning sellest sai tõeline Broadway legend. Anti rekordarv etendusi, auhindu jagati nii teosele kui ka esinejatele. Dolly osa pakub suurepäraselt võimalust publikut võluda ja täheks saada. Estonia lavastuses säravad daamid, kes on staari nimetuse juba ära teeninud – Katrin Karisma ja Helgi Sallo.

Mitu auhinda võitis ka teose 1969. aastal valminud filmiversioon Barbra Streisandiga peaosas, mis muuhulgas läks ajalukku kui erakordselt kallis muusikafilm. Ka Estonia Teater on välja pannud kõik võimaliku lavastuse kostüümide ja interjöõri heaks (kunstnik Mare Raidma). Tulemus avaldab muljet elegantsi ja stiilitundega, näha võib ilusaid värve ja suurejoonelisi lavaehitisi. Seekord kasutatakse ka helivõimendust, kuigi teatri muusikajuhi Paul Mägi sõnade kohaselt jätavad tehnilised võimalused soovida.

Kosjasobitaja omaabi

Thornton Wilderi (1897–1975) näidendi "The Matchmaker" järgi tehtud libreto eestindas Leelo Tungal. Tekst kõlab loomulikult ja sisaldab kergema lavažanri hea tooni kohaselt ironia-varjundiga vihjeid tänasest päevast ja kohalikest oludest.

Dolly on daam, kes pakub abieluvahendusteenuseid ja kõikvõimalikku infot isikliku elu korraldamiseks. "Mulle sättimine meeldinud on eluaeg," tunnistab ta üsna loo alguses. Sündmused hakkavad hargnema sellest, et Dolly otsustab lõpuks midagi ka enesele lu-

Lavastajal tuleb mõnikord ka dirigeerida. Ingo Normet "Hallo, Dolly!" proovis.

HARRI ROSPU

bada – uue mehe. Toimuvaga kaasneb meeste-naiste vastastikune nõokimine, palju flirti, milles öeldakse "ei", kui mõeldakse kindlalt "jah", ning mängitakse keeldumist eesmärgiga lasta end ümber veenda.

Lavastaja Ingo Normet: "Dolly" räägib inimese igatsusest õnne järele, sellest, et kunagi pole hilja end rutiinist lahti rebida ja uuesti alustada. Igapähele on õigus väikesele rõõmule."

Ühendatud teatrijõud

Ingo Normet nõustus kõhklematult üllatusliku pakkumisega tulla Estoniasse muusikali lavastama. Sadakond lavastajatööd seljataga, peab ta kogemust "Dollyga" väga väärtuslikuks. "Sõnal ja mängul on siin peaaegu sama suur roll nagu muusikal," arvab Normet. Tema kutsel debüteerivad muusikateatris Angelina Semjonova, Tõnu Tepandi, Liisa Aibel ja Tõnno Linnas. Kaks viimast on Pärnu Endla näitlejad. "Dolly" lavastuses on seega ühendatud Tallinna ja Pärnu teatrijõud ning draama- ja muusikateatri tugevad küljed. Eesti laulvate näitlejate ring üha laieneb, julgust professionaalsete lauljate kõrval üles astuda tuleb tõesti hinnata. Normeti idee oli ka Laine Mägi – samuti Endlast – kutsumine lavastuse koreograafiks. Nii Normeti kui ka Mägi arvates oli nende töös lavastuse kallal üheks suuremaks probleemiks, et nad külalistena ei tundnud kuigi hästi rahvusooperi esinejaid. Normetit

aitasid konsultatsioonid teatrijuhut Neeme Kuningaga, Mägi avaldas tänu balleti repetiitoritele.

Erinevalt draamateatrist on töö kahe esituskooresseisuga muusikateatris tavaline nähtus. Normet väidabki, et tegi kahte lavastust korraga: "Teed, mis sobiks mõlemale kooresseisule – täiesti erinevatele inimestele – oli raske leida." Laine Mägi pidas tööd keeruliseks ka seetõttu, et igas proovis nägi ta enda ees üha uusi nägusid. Külalised pidid ka tunnistama, et Estonia ruumikitsikus tööpoolest lausa häirib tööd ja uue teatrimaja vajaduses ei saa kahelda.

Uus dirigentide põlvkond

Muusikajuht Paul Mägi kasvatab endale järeltulijaid. Erki Pehkile on "Hallo, Dolly!" teine iseseisev töö, peaproovis dirigeeris tema assistent Elmo Tiisvald. Allakirjutanu naivsele küsimusele, kas võib "Dolly" juhutamisel suurimaks raskuseks pidada kiiresti vahelduvate tempode tabamist, vastas Pehk: "Muidugi on tempos püsimine kõige olulisem. Kui tempo ei ole täpne, siis muusika ei kannu. Tempo kasvab välja draamast. Helilooljal on partituuri kirjutatud õige "tiksu", lavastaja peab stseeni kujundama selle "tiksu" järgi."

Leonard Bernstein on öelnud, et muusikakomöödia võrsus ameerikalikust elutempost. Eesti tempo hakkab sellele juba järele jõudma.

ANNELI REMME